

Ιερουσαλήμ: Γιόρτασαν τον εν Ουρανώ Φανέντα Σταυρό

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Σήμερα, Πέμπτη, η Εκκλησία των Ιεροσολύμων γιόρτασε στον Φρικτό Γολγοθά την Εορτή του εν Ουρανώ Φανέντος Σταυρού. Ένα θαύμα που πραγματοποιήθηκε το 351 όταν εμφανίστηκε στον Ουρανό της Ιερουσαλήμ το σημείο του Σταυρού μεγάλων διαστάσεων, όπως παραδίδει η Επιστολή του Αγίου Κυρίλλου του Κατηχητού.

Κατ' αυτή την εορτή η Εκκλησία όλη, ιδίως δε η των Ιεροσολύμων, θυμάται ότι την 7η Μαΐου του έτους 351 ανεφάνη σταυρός φωτεινός και λαμπρός περισσότερο από τις ακτίνες του ηλίου από τον Φρικτό Γολγοθά έως το Όρος των Ελαιών, τον οποίο θαυμάζοντες είδαν οι κάτοικοι των Ιεροσολύμων, καθώς έβγαιναν από τις οικείες τους.

Την πληροφορία αυτήν έχει η Εκκλησία από επιστολή του Αρχιεπισκόπου Κυρίλλου του Κατηχητή προς τον Κωνστάντιο τον αυτοκράτορα, υιό του Μεγάλου Κωνσταντίνου, η οποία και παρατίθεται αυτούσια ως έχει:

Επιστολή του Αγίου Κυρίλλου Αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων προς Κωνστάντιον τον ευσεβέστατον βασιλέα:

Περί τοῦ ἐν οὐρανοῖς φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐκ φωτός ἐν Ἱεροσολύμοις ὁφθέντος

Βασιλεῖ Θεοφιλεστάτῳ καί εὐσεβεστάτῳ

Κωνσταντίῳ Αὐγούστῳ,

Κύριλλος, ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐπίσκοπος,

ἐν Κυρίῳ χαίρειν

Ἐπὶ μὲν τοῦ Θεοφιλεστάτου καί μακαρίας μνήμης Κωνσταντίνου, τοῦ σοῦ Πατρός, τό σωτήριον τοῦ Σταυροῦ ξύλον ἐν Ἱεροσολύμοις ἠϋρῆται, τῆς θείας χάριτος, τῷ καλῶς ζητοῦντι τὴν εὐσέβειαν, τῶν ἀποκεκρυμμένων Ἀγίων Τόπων παρασχούσης τὴν εὕρεσιν. Ἐπὶ δέ σοῦ, Δέσποτα, Πανευσεβέστατε Βασιλεῦ, προγονικὴν εὐσέβειαν μείζονι τῇ πρὸς τόν Θεόν εὐλαβείᾳ νικῶντος, οὐκ ἀπὸ γῆς λοιπόν, ἀλλ' ἐξ οὐρανῶν τά θαυματουργήματα καί τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τό τῆς κατὰ τοῦ θανάτου νίκης τρόπαιον, ὁ μακάριος λέγω Σταυρός, φωτός μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτων ἐν Ἱεροσολύμοις ὥφθη.

Ἐν γάρ ταῖς ἀγίαις ταύταις ἡμέραις τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς, Νόνναις Μαΐαις, περὶ τρίτην ὥραν, παμμεγέθης Σταυρός ἐκ Φωτός κατεσκευασμένος, ἐν οὐρανῷ, ὑπεράνω τοῦ Ἀγίου Γολγοθᾶ καί μέχρι τοῦ ἀγίου Ὁρους τῶν Ἐλαιῶν, ἐκτεταμένος ἐφαίνετο. Οὐχ ἐνὶ καί δευτέρῳ μόνον φανείς, ἀλλὰ παντί τῷ τῆς Πόλεως πλήθει φανερώτατα δειχθείς. Οὐχ ὥς ἂν τις νοήσειεν, ὀξέως κατὰ φαντασίαν παραδραμῶν· ἀλλ' ἐπὶ πλείοσιν ὥραις ὑπὲρ γῆν ὀφθαλμοφανῶς θεωρούμενος, καί ταῖς ἀπαστραπτούσαις μαρμαρυγαῖς τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας νικήσας· ἥ γάρ ἂν ὑπ' αὐτῶν νικώμενος ἐκαλύπτετο, εἰ μὴ δυνατωτέρας ἡλίου τοῖς ὀρῶσι παρεῖχε τὰς λαμπηδόνας. Ὡς ἅπαν μὲν ἀθρόως ἐξ αὐτῆς εἰς ἀγίαν Ἐκκλησίαν ἐπιδραμεῖν τό τῆς

πόλεως πλήθος, τῷ τῆς Θεοπτείας φόβῳ μετ' εὐφροσύνης κατασχεθέν· νέων ἅμα καί πρεσβυτέρων, ἀνδρῶν τε καί γυναικῶν καί πάσης ἡλικίας καί μέχρις αὐτῶν ἤδη τῶν κατ' οἴκους θαλαμευομένων κορῶν· ἐντοπίων τε καί ξένων, Χριστιανῶν τε ἅμα, καί τῶν ἀλλαχόθεν ἐπιδημούντων ἐθνικῶν. Ὁμοθυμαδόν δέ πάντων, ὡς ἐξ ἑνός στόματος Χριστόν Ἰησοῦν, τόν Κύριον ἡμῶν, τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τόν Μονογενῆ, τόν θαυματοποιόν ἀνυμνούντων ἔργῳ τε καί πείρᾳ παραλαβόντων, ὅτι Χριστιανῶν τό δόγμα τό πανευσεβές, οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας ἐστί λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καί δυνάμεως· οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων μόνον καταγγελλόμενον, ἀλλ' ἐξ οὐρανῶν θεόθεν μαρτυρούμενον.

Ἔτει σωτηρίῳ τριακοσιοστῷ πεντηκοστῷ ἐνί.

Διά τήν ἑορτήν ταύτην ἐτελέσθη τήν πρωΐαν τῆς ἑορτῆς θεία Λειτουργία ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Μελετίου, π. Ἀρτεμίου, π. Καλλίστου καί π. Μακαρίου, τοῦ ἐφημερίου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως π. Ἀθανασίου καί τῶν Ἱεροδιακόνων π. Εὐλογίου καί π. Συμεών, ψαλλούσης τῆς μουσικῆς χορωδίας τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών ὑπὸ τόν κ. Βασίλειον Γκοτσόπουλον, ἐν συμμετοχῇ μοναχῶν, μοναζουσῶν καί κατοίκων τῆς Ἱερουσαλήμ.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει τῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ Ἀρχιερατική Συνοδεία κατῆλθεν εἰς τήν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν, ἔνθα προσῆλθον οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχείου καί ἠκολούθησε λιτανεία τρίς περίξ τοῦ Ἁγίου Τάφου.

Μετά τήν λιτανείαν πρό τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου, ὁ λειτουργός Ἀρχιερεὺς ἀνέγνωσε τήν ἐπιστολήν τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Κυρίλλου ἀραβιστί καί ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος ἑλληνιστί.

Τούτων γενομένων, ἡ Ἀρχιερατική Συνοδεία ἀπέδωσε τά σέβη αὐτῆς εἰς τόν Μακαριώτατον εἰς τά Πατριαρχεῖα.

Διαβάστε αναλυτικά για το θαύμα:

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΠΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΝ ΤΟΝ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

*Περί τοῦ ἐν οὐρανοῖς φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐκ φωτός
ἐν Ἱεροσολύμοις ὁφθέντος*

Βασιλεῖ Θεοφιλεστάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ

Κωνσταντίῳ Αὐγούστῳ,

*Κύριλλος, ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἐπίσκοπος,
ἐν Κυρίῳ χαίρειν*

Ἐπὶ μὲν τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ μακαρίας μνήμης Κωνσταντίνου,
τοῦ σοῦ Πατρός, τό σωτήριον τοῦ Σταυροῦ ξύλον ἐν Ἱεροσολύμοις
ἠύρηται, τῆς Θείας χάριτος, τῷ καλῶς ζητοῦντι τὴν εὐσέβειαν, τῶν
ἀποκεκρυμμένων Ἁγίων Τόπων παρασχούσης τὴν εὕρεσιν. Ἐπὶ δέ σοῦ,
Δέσποτα, Πανευσεβέστατε Βασιλεῦ, προγονικὴν εὐσέβειαν μείζονι τῇ
πρὸς τόν Θεόν εὐλαβείᾳ νικώντος, οὐκ ἀπό γῆς λοιπόν, ἀλλ' ἐξ
οὐρανῶν τὰ θαυματουργήματα καὶ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τό τῆς κατὰ τοῦ
θανάτου νίκης τρόπαιον, ὁ μακάριος λέγω Σταυρός, φωτός
μαρμαρυγαῖς ἀπαστράπτων ἐν Ἱεροσολύμοις ὤφθη.

Ἐν γάρ ταῖς ἀγίαις ταύταις ἡμέραις τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς, Νόννες Μαΐαις, περί τρίτην ὥραν, παμμεγέθης Σταυρός ἐκ Φωτός κατεσκευασμένος, ἐν οὐρανῷ, ὑπεράνω τοῦ Ἁγίου Γολγοθᾶ καί μέχρι τοῦ ἁγίου Ὄρους τῶν Ἑλαιῶν, ἐκτεταμένος ἐφαίνετο. Οὐχ ἐνί καί δευτέρῳ μόνον φανείς, ἀλλά παντί τῷ τῆς Πόλεως πλήθει φανερώτατα δειχθεῖς. Οὐχ ὥς ἂν τις νοήσειεν, ὁξέως κατὰ φαντασίαν παραδραμῶν· ἀλλ' ἐπί πλείοσιν ὥραις ὑπὲρ γῆν ὀφθαλμοφανῶς θεωρούμενος, καί ταῖς ἀπαστραπτούσαις μαρμαρυγαῖς τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας νικήσας· ἡ γάρ ἂν ὑπ' αὐτῶν νικώμενος ἐκαλύπτετο, εἰ μὴ δυνατωτέρας ἡλίου τοῖς ὁράσι παρῆιχε τὰς λαμπηδόνας. Ὡς ἅπαν μὲν ἀθρόως ἐξ αὐτῆς εἰς ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἐπιδραμεῖν τό τῆς πόλεως πλήθος, τῷ τῆς Θεοπτείας φόβῳ μετ' εὐφροσύνης κατασχεθὲν νέων ἅμα καί πρεσβυτέρων, ἀνδρῶν τε καί γυναικῶν καί πάσης ἡλικίας καί μέχρις αὐτῶν ἡδὴ τῶν κατ' οἴκους θαλαμειομένων κορῶν· ἐντοπίων τε καί ξένων, Χριστιανῶν τε ἅμα, καί τῶν ἀλλαχόθεν ἐπιδημούντων ἐθνικῶν. Ὁμοθυμαδὸν δὲ πάντων, ὥς ἐξ ἐνὸς στόματος Χριστὸν Ἰησοῦν, τὸν Κύριον ἡμῶν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν θαυματοποιὸν ἀνυμνούντων ἔργῳ τε καί πείρᾳ παραλαβόντων, ὅτι Χριστιανῶν τό δόγμα τό πανευσεβές, οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας ἐστὶ λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καί δυνάμεως· οὐχ ὑπ' ἀνθρώπων μόνον καταγγελλόμενον, ἀλλ' ἐξ οὐρανῶν θεόθεν μαρτυρούμενον.

Ἐτεῖ σωτηρίῳ τριακοσιοστῷ πεντηκοστῷ ἐνί

Πηγή: **Jerusalem-Patriarchate**